

РАН БОСИЛЕК УМНИЯТ БЕДНЯК

chitanka.info

Едни сиромаси имали гъска. Като не могли вече да я хранят, рекли да я заколят и да я изядат. Сложили я на трапезата. Но нямали хляб.

— Не може тъй — рекъл мъжът. — Аз ще занеса гъската на богатия ни съсед, че дано ми даде нещо за нея.

Взел печената гъска и право в къщата на богаташа.

— Добър ден, съседе. Донесох ти една печена гъска.

— Благодаря, благодаря, съседе — отговорил богатият. — Раздели я на всички ни в къщи и дай всекиму каквото му се пада.

Богатият имал жена, два сина и две дъщери — всичко шест души. Донесли на селянина нож. Той взел ножа, помислил малко, отрязал главата на гъската, подал я на стопанина и казал:

— Ти си глава на къщата; на тебе се пада главата.

Отрязал опашката, дал на жената и рекъл:

— Ти седиш дома, въртиш къщата — тебе се пада опашката.

Отрязал краката, подал ги на синовете и казал:

— Вие, като млади, много ходите, много тичате — на вас краката.

Отрязал крилете, дал ги на дъщерите и рекъл:

— Вие няма да живеете дълго при баща и майка; ще порастете и ще изхвъркнете от къщи — на крилете.

— Пък другото се пада на мене — рекъл той, взел го и си тръгнал.

— Чакай, чакай! — извикал засмяно богаташът. — Де отиваш? Я дайте да го почерпим!

Почерпили го, дали му хляб и го изпратили с много здраве.

Научил се за тая случка друг селянин. Той бил завистлив. Заклал пет гъски, опекал ги и отишел у богатия. Той се надявал, че ще го наградят много добре.

— Добър ден! — казал, като влязъл.

— Добре дошел. Какво ходиш тъй, приятелю?

— Донесох ти тези гъски.

— Благодаря. Раздели ги помежду ни по равно.

Мислил селянинът, кроил тъй и инак — не можел да ги раздели; гъските пет, хората шест.

— Не може — казал най-после той.

— Идете повикайте бедния съсед! — рекъл богаташът.

Повикали го.

— Защо ви трябвам? — запитал той.

— Да разделиш тези гъски на всинца ни, та никой да не се сърди!

— Добре.

Взел една гъска, подал я на богатия и жена му и рекъл: „Тая гъска и вие двама — ставате три“.

Взел друга, дал я на синовете и казал: „Една гъска и вие двама — ставате три“.

Взел трета, подал я на дъщерите и рекъл: „Тая гъска и вие двете — ставате три“.

Взел най-последно останалите две гъски, сложил ги пред себе си и рекъл: „Две гъски и аз един — ставаме три“.

— Много добре! Да си жив! — извикал засмяно богатият. — Раздели ни гъските по равно и себе си не забрави.

Той го наградил и го изпроводил с много здраве, а завистливият селянин си отишел засрамен и с празни ръце.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.